

Lyndon LaRouche: Bemærkninger ved 93-års fødselsdagsfesten

6. september 2015.

Venner og medarbejdere til Lyndon LaRouche samledes i dag for at fejre hans 93-års fødselsdag, som er den 8. september, 2015. Med sange, digte og hilsener fra hele verden, og en særlig udtalelse i anledning af en af Lyndon og Helga LaRouches kære venners bortgang, Amelia Boynton Robinson, der døde den 26. august i en alder af 104.

Her følger Lyncs indledende og afsluttende bemærkninger til de forsamlede gratulanter:

Indledende bemærkninger

Lyndon LaRouche: OK, Ich stehe auf. Og hunden er kommet for at være sammen med mig, min hund. Hun kommer altid hen til mig, når der er noget, hun vil have. Her er hun.

All right, vi har nået en meget interessant del af historien. I den seneste periode har der været en forandring, der først blev lanceret af Putin, og dernæst af Kina. Denne operation, denne dobbelte operation har defineret en ny tilstand i USA's økonomi, for det, der nu er i færd med at ske, den forandring, der forestår; vi ved ikke, hvad det nøjagtige resultat vil blive, men vi ved, at forandringen forestår. Pointen er nu, er håbet om, at vi vil smide Obama ud af embedet [applaus] og gøre det i rette tid til at fremtvinge en forandring i USA's politik.

Uden dette, hvis Obama skulle forblive i sit herredømme og i sin faste beslutning, så er truslen en atomkrig. Og en atomkrig i dag, den form for [krig], som Kennedy forsøgte at forhindre, og forhandle om og tilbagevise i Cubakrisen, er i dag meget større end det, Kennedy var vidne til og håndterede. Det ville udlette det meste af planetens befolkning, meget hurtigt! For, man kan ikke længere have generelle atomkrige – og det dér er ikke en af dem. [Med henvisning til et lille fly, der fløj over.]

Vi kan ikke tolerere endnu en atomkrig; man må tænke på, hvad MacArthur gjorde, da han fandt, at hans regering var ved at lancere et par atomkrigs-bombninger over Japan. Der var aldrig en grund, en god grund, til at bombe Japan: Japan var totalt besejret og knust på det tidspunkt. Og sejren var blevet opnået af MacArthur. Men der skete så det, at vi gik videre med ideen om at gå til atomkrig som sådan; vi stoppede den værste effekt af lancering af atomkrig mod Japan.

Vi er nu kommet til en periode, hvor der atter er forsøg på at føre atomkrig. Vi befinder os på et stadium, der svæver hen imod atomkrig, hovedsageligt lanceret af USA's præsident, Obama. Spørgsmålet er derfor, om det vil lykkes os at fjerne denne trussel. For, hvis det skulle ske, så ville det blive lancering af atomkrig på en skala, der ligger ud over noget som helst, der tidligere er forekommet. Og i løbet af formentlig nogle få timer ville størstedelen af den menneskelige art være udsluttet i form af en kædereaktion. Dér står vi. Det er det, der ikke er afgjort.

Men der er i mellemtiden lovende tendenser hen imod at forhindre, at dette sker. Men det kræver, at Obama må smides ud af embedet, for hvis han fortsat bestemmer i den amerikanske regering, vil der komme en atomkrig, og der vil ikke blive ret mange mennesker i live tilbage,

under Obamas styre. Rusland ville dernæst være i en position til at knuse USA's organisation, ikke som imod organisationen USA, men imod instrumentet, Obama.

Dette har været den beslutning, som er taget, af Rusland; ikke rent faktisk at lancere en krig, men blot at handle for at besejre de kræfter, der har lanceret denne atomkrig.

Tiden er nu kommet, hvor Kina er gået ind i en politik, der allerede var foreskrevet af Putin, og det var, hvad vi så i Kinas tilfælde i sidste uge.

Så vi er altså i denne slags historiske periode. Der er sket gode ting: Der skete ting i Tyskland. Der er massive menneskeflokkede, der er blevet drevet over havet, for at dø, eller dø på anden vis; dø af sult, dø af drukning; grusomme ting. Og pludselig, i løbet af denne uge, besluttede en stor del af Tyskland at åbne portene for at hjælpe de mennesker, der havde brug for hjælp fra den tyske befolkning.

Dette er et godt tegn, for Tyskland har mange tendenser i sig, men dette var et meget godt tegn, for det blotte faktum, at den tyske regering, eller de tyske regeringskræfter, ville gøre dette, skabe denne forandring, er en indikation på, at noget bedre snart kunne ske!

Og det er faktisk det bedste budskab, jeg har lige nu. Jeg tror, det er det bedste budskab, nogen kunne have at give videre i øjeblikket. Men pointen er, at vi simpelthen må operere på basis af vort mod, operere ud fra en forståelse af, hvad truslerne har været, og hvad de sandsynligvis vil fortsætte med at være. Og jeg befinder mig altså i denne alder i mit liv, hvor jeg må opleve dette. Det gør ikke den store forskel for mig personligt. Det gør en stor forskel for mig for menneskehedens skyld, generelt.

Jeg har nået en rimelig alder, ved I, i livet. [latter] Mine fjender er sig dette meget skarpt bevidst, og de har forsøgt at komme mig til undsætning, mod overlevelse. Men, det er tiden, vi er i denne tid; og det er en meget dystertid, for kendsgerningerne, som jeg kender dem, er klare. Konklusionerne er endnu ikke helt draget, men truslerne er der fortsat. Og selve bevidstheden om truslen, eller bevidstheden om proportionerne og aspekterne af denne trussel, er noget, der er tilstrækkeligt til at inspirere flere amerikanere i særdeleshed end nogen sinde tidligere i nyere tid til at erkende, at dette er situationen. Og det er folk i USA hovedsageligt, der, på trods af alt andet, der er forkert i det, de har gjort eller ikke har gjort, så vil de virkelig ikke have en atomkrig. Vi får et tegn nu, i Europa og andre steder, at det, Obama repræsenterer, er den rene, sataniske ondskab; han lærte det af sin stedfader; men han står for at blive fjernet, håber vi; og det bør ske snart.

Men vi sidder bare her og forbereder os på håbet om, at de handlinger vil finde sted, der vil forhindre denne form for krig; for resten af verden som helhed ønsker ikke en sådan krig.

Det er ikke et godt budskab til denne dag på mange måder, men det er det bedste budskab, jeg kan give jer i øjeblikket. [applaus]

Slutbemærkninger

Lyndon LaRouche: Der er ikke så meget at sige om mig som sådan i denne forbindelse. Der er meget mere at sige om, hvad effekten af vores bevægelse har været, og denne bevægelses fiaskoer og bedrifter; at det, vi har gjort, har vi gjort ud fra en forståelse af et princip, som jeg rent faktisk udarbejdede. Det kom ikke lige med det samme. Det blev udarbejdet på forskellig vis på forskellige tidspunkter, og da jeg virkelig var udsat for forfølgelse, jeg havde jo engang et meget vigtigt job, I ved, hvor jeg hurtigt avancerede med hensyn til dygtighed og alle slags ting i Wall Street; ikke i selve Wall Street-området som sådan, men i den større, betydningsfulde organisation dér. Og så blev jeg smidt ud. For FBI fandt ud af, hvem jeg var, og så fik de mig smidt ud at den organisation, der havde, skal vi sige, været min egen.

Men, jeg gennemgik en vanskelig periode i det følgende årti, bruddet med min [daværende] hustru, alt blev gjort, det hele blev gjort af FBI; hver eneste lille bid af alt, jeg nogen sinde var udsat for, blev gjort af FBI. Det faktum, at jeg måtte bekæmpe FBI, var den eneste måde at leve på, var det, der gav mig evnen, især i begyndelsen af 1970'erne, hvor vi opbyggede organisationen fra dette tidspunkt, vi besejrede Wall Street og vi besejrede Det britiske Imperium. Jeg havde en debat på et tidspunkt, i det år, og jeg vandt debatten, og Det britiske Imperium og alle de forkerte fyre i USA blev besejret af det, jeg havde vundet. Og de sagde så meget.

Men så lykkedes det os; på grund af dette blev jeg bragt ind i en stilling i regeringen, i 1970'erne; jeg blev udnævnt til at være en del af en førende præsidents kandidatkampagne; jeg blev betroet håndteringen, forhandlingerne med Rusland i denne periode, og lignende ting. Jeg fik i høj grad støtte.

Men kort tid efter dette, kom fjenden, især Bush-familien; husk, at Bush-familiens medlemmer havde været blandt dem, der havde forsøgt at myrde Ronald Reagan. Han døde ikke, men han blev alvorligt såret, og han blev svækket i sin evne til at udføre sin stilling, fordi han skulle komme sig fra sin sygdom. Og så selvfølgelig, ved årtiets slutning, blev jeg også smidt ud. Jeg kom i fængsel. Det var en kamp igen; det var en kamp.

Den lektie, man skal lære af dette, er den kendsgerning, at, i det meste af historien, den moderne historie, og i det meste af livet, har folk, der har givet efter for fremherskende meninger, været moralske fallenter. De har været i stand til undertiden at gøre gode ting, men de kunne aldrig opretholde dem. Og fordi jeg, på en måde, jeg havde denne slags historie og alting var altid negativt i mit liv med hensyn til indflydelse; og ved at kæmpe mod sjoverne, hvilket har en dobbeltmening [latter], at det er det forløb, der virker.

Det handler ikke om, at man vil gå ud og forsøge at få en kamp om noget, en kreativ kamp; pointen ligger i at gøre modstand, at nægte at underkaste sig det, man ved er forkert, eller billigt (til fals). Og nogen gange er det forkerte ikke andet end et produkt af at være til fals. De fleste mennesker har solgt deres sjæl, billigt. [latter, applaus]